

професійного розвитку. Рефлексія виступає психологічним механізмом лідерського зростання, оскільки дозволяє фахівцю усвідомлювати власні сильні сторони, обмеження та ресурси для подальшого розвитку.

Таким чином, психологічний портрет фахівця-лідера соціономічної діяльності є багатовимірною системою особистісних якостей і професійних компетентностей. Для психологів, педагогів та соціальних працівників лідерство проявляється передусім у здатності здійснювати гуманістичний вплив, приймати відповідальні рішення в умовах невизначеності та сприяти особистісному й соціальному розвитку інших.

Мельник А. П.
Науковий керівник: к. психол. н., доц. Книш А. Є.
НТУ «ХП»

ЗРІЛІСТЬ ЯК ЗДАТНІСТЬ ДО ПРИЙНЯТТЯ НЕЙРОВІДМІННОСТІ БЕЗ ОЦІНЮВАННЯ

Зрілість – це комбінація внутрішніх якостей і соціальних компетенцій, які допомагають ставитись до нейровідмінності як до норми, а також взаємодіяти відповідально, турботливо та безоціночно, впливати на середовище для інклюзії. В момент, коли родина дізнається, що їх дитина має статус нейровідмінності - це не просто стрес, це випробування для всіх членів родини. Це впливає на взаємопорозуміння між членами родини.

Нейрорізноманітність – це концепція, яка розглядає відмінності у функціонуванні мозку та поведінці як частину нормальних варіацій людської популяції. Вона представляє новий спосіб розуміння та прийняття різноманітності на основі когнітивних відмінностей. Термін «нейрорізноманітність» був вперше введений австралійською соціологинею Джуді Сінгер наприкінці 1990-х років.

Джуді Сінгер стверджувала, що людські уми за своєю природою є різноманітними, а відмінності між людьми є частиною багатого досвіду, інтелекту та навичок людства. Колективна й особистісна відповідальність –

різні форми чи різновиди свідомої діяльності, пов'язаної із самообмеженням. Це готовність добровільно і свідомо брати на себе зобов'язання стосовно інших членів суспільства, виявляти турботу про них, попереджувати ризики, мінімізувати збитки від соціальних дій і таким чином турбуватися про соціальне благополуччя.

В умовах соціокультурної кризи, яку проживає наше суспільство, для людини ключовими постають питання самовизначення, визнання своєї відповідальності за саму себе, своїх близьких і свою країну. На сьогодні перед соціальною психологією постала потреба ретельного теоретично-прикладного розгляду умов оптимізації процесу особистісного росту як свідомого процесу саморозвитку особистості відповідно до реальних умов сучасного життя як суспільства в цілому, так і конкретної людини зокрема.

Інфантильна особистість, як протилежність зрілої, характеризується психічною та інтелектуальною незрілістю, яка проявляється, зокрема, у постійному використанні в житті незрілих критеріїв оцінювання, на основі яких вибудовується поведінка, зниженням рівня самокритики й низьким рівнем самоконтролю, обмеженістю суджень, інтересів і поглядів; конкретний образ мислення, функціонуючий по типу «чорно-біле»; упертість; схильність до перебільшень, брехні і привертання уваги до власної персони; гонитва за сильними відчуттями; труднощі в зосередженні уваги; ситуаційно обумовлені обмани пам'яті й різкі, часто несподівані зміни настрою.

У контексті аналізу процесуально функціональної характеристики особистісної зрілості система відношень зумовлена всією історією розвитку людини, вона виражає її особистий досвід і внутрішньо визначає її дії, її переживання, показує, наскільки є значимим, наприклад, досвід ранніх дитячо - батьківських відносин для формування почуття власної цінності і цінності Іншого. Цей досвід буде визначальним при визначенні подальшої здатності особистості будувати відношення з іншими у спілкуванні і взаємодії з людьми, світом, собою і на що буде спиратися при прийнятті й несенні відповідальності особистість. Діалектика протиріч особистості й Іншого визначає специфіку

саморозвитку, забезпечуючи внутрішню активність особистості. Результатом такого функціонування можна розглядати систему цінностей і відношень особистості до: себе, Іншого, соціуму, світу в цілому. Є дві важливі складові характеристики суб'єкта: базове відчуття власної цінності і здатність відчувати цінність Іншого.

Отже, зрілість – це усвідомлене сприйняття нейровідмінності, готовність підтримувати та сприяти прогресу середовища, а також готовність до безоціночної взаємодії.

Нарбекова Д. С.
Науковий керівник: д. псих. н., проф. Підбуцька Н. В.
НТУ «ХП»

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОКРАСТИНАЦІЇ В УМОВАХ СУЧАСНОГО СТУДЕНТСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА

Сучасний світ висуває перед людиною суворі вимоги, формуючи правила, за якими потрібно жити. Інтенсивна конкуренція, стрімкий ритм життя та нові стандарти змушують людей ставити перед собою занадто високі цілі. Студентські роки є ключовим етапом у житті, коли людина визначає свій професійний шлях, формує почуття відповідальності, усвідомлює свою ідентичність і планує майбутнє.

Втім, на шляху до реалізації цих прагнень може постати феномен прокрастинації – схильність відтерміновувати критично важливі справи, уникати виконання нагальних завдань та ухилятися від прийняття рішень. І хоча явище прокрастинації притаманне людям різного віку, найбільш виразно воно проявляється саме в студентському середовищі. У процесі навчання вони постійно піддаються психологічному стресу, сильному розумовому навантаженню і великій кількості завдань, а в умовах повномасштабного вторгнення, всі фактори набули особливо сильного впливу.

Деякі люди можуть не відчувати прокрастинації, саме тому, що вона проявляється у тих сферах, які не впливають на загальну якість життя. Такі